

NYTÅRSAFTEN.

Nytårsaften og nat blev i år 1997 - 1998 fejret med pomp og pragt. Aldrig før er der på en nytårsaften fyret så mange raketter af. Flot så det ud; men så kommer de gamle bondegriller op i en! Hvad må det ikke have kostet?

I min barndom for 65 -70 år siden gik det anderledes til. Efter den gode mad samledes familien om juletræet til dans og salmer. De store drenge kunne ikke dy sig. Ind imellem tændte de skrubbudser, som for ud og ind imellem benene på os . Der var ingen gulvtæpper dengang og kun få polstrede møbler. Småpigerne var bange for skyts, men viste det naturligvis ikke, for så ville drengenes drillerier blive endnu værre. Der blev også fyret kanonslag af og masser af små kinesere. De allermindste sad på snor og kunne købes meget billigt. Det meste af skyderiet foregik dog udendørs.

Vi havde mange andre fornøjelser på en nytårsaften. Vi måtte bl.a. gemme ting og sager. Det var en meget udbredt fornøjelse f.eks. at gemme dyner. Vi havde i trediverne en karl, der hed Robert. Han var mulat og var absolut ikke uden temperament. Min søster og jeg havde drillet ham med, at vi ville gemme hans dyner. Det skulle han nok forhindre, sagde han. Inden han tog i byen, sømmede han karlekammervinduerne til. Vi fik fat i en tang og trak sømmene ud - desværre ikke uden at få knust en rude. Han blev selvfølgelig ude af sig selv af vrede, da han kom hjem og opdagede, at dynerne var væk. Han brasede ind i værelset, hvor min søster og jeg lå, og tog på vej. Han beskyldte os for indbrud, hvad manden jo også havde ret i, skældte ud og forlangte sit sengetøj. Jeg husker ikke enden på historien; men i al fald lod han os være. I dag forstår jeg godt hans vrede. Komme hjem til et hundekoldt værelse - (der var jo ingen varme i karlekammerne dengang) - og så ingen dyner!!!

I Holme hændte det engang, at nogle unge mennesker havde skilt en arbejdsvogn ad. De fik delene op på et stråttækt tag og fik samlet vognen der.

Det var meget almindeligt at hejse ting og sager op i flagstængerne. Det kunne være et juletræ; men det hændte også, at W.C.tønden hang der med eller uden indhold!

Vi slog potter for døren, hvilket vil sige gamle revnede eller ituslåede krukker og fade og lignende. Det kunne give et ordentlig rabalder. Vi havde også propper, som kunne give væmmelig lyde, når vi gned dem mod ruderne.

Smådrene havde hundepistoler med propper til at skyde med. De mindste og pigerne havde knaldhætter og dertil hørende skydere.

Det var altid skik og brug, at bagdøren, som jo ellers altid stod åben, skulle låses denne aften. En jernstang blev slået for; men eftersom man ikke var vant til at låse, kunne det glemmes. Engang hændte det, at en stor gryde kogte kartofler forsvandt, lige før den skulle spises. Min mor skjulte altid selv sin kaffekande, idet det var en yndet sport for os at gemme den.

Både far og mor var med på løjerne og blev aldrig vrede.

Engang besøgte nogle af vi børn Thomas Neergaards. Det var med hundepistoler, og hvad vi kunne finde på at lave halløj med. De kom ud og fangede os, og vi kom ind og blev trakteret med kager og andet godt. Dette vidste vi på forhånd. Andre steder blev folk gale, når vi kom, og så flyttede vi benene betydeligt hurtigere.

Der var næsten ingen grænser for, hvad vi måtte denne aften. Selv børnene kunne f.eks. tillade sig at putte en håndfuld nøddeskaller ned på ryggen af en voksen, hvis de kunne se deres snit dertil. Dog var der visse uskrevne love for, hvad vi tillod os.

Engang fik vi hjemme besøg af en flok "hvalpe" - vistnok fra Århus. De kendte ingen grænser og opførte sig som bøller. På et eller andet tidspunkt løb de efter min bror Anker, som skulle kanøfles. Men Anker var en hurtigløber, og desuden var han snu. Han løb omkring hønsegården med flokken efter sig. Anker vidste, at der her var nogle udgravninger i form af dræningsgrøfter. Dem sprang han over; men et par af forfølgerne, der ikke kunne se dem i mørket, dumpede ned i de mudrede huller. Så hørte vi ikke mere til "hvalpene".

Signe Rasmussen
Hjulbjergvej 5
8270 Højbjerg.